

מחוללה תמשח לנבייה מחייב, ועל כן היה לא לישע לרשותו.

פי שנים ברוחך, מה זה פי שנים ברוחך אל? וכי עלה על דעתך שלל אחד בקש שנים? ומה שלא היה ברשותו איך בקש ממנה? אלא הוא לא בקש רוח על כל אחד שנים, אלא (ח'ו) כה בקש ממנה - באותה הרווח שחייתה לו, שיעשה שמי הנוגות בעולם באותה הרווח.

מה כתוב? ויאמר הקשית לשאול אם תראה אני לך מאתך ייה לך וכן ואם אין לא מאתך ייה לך וכן ואם תראה אני? יהי. מה הטעם אם תראה אני? אלא אמר לו, אם תוכל לעמוד על עקר הרווח שהשarterתי לך בשעה שאלקח ממך - יהי לך בז'ה, שהרי כל אותו העקר של הרווח בשעה שיתבונן בו, כאשר יראה את אליהו, תהיה דבקות בו בראוי.

בא ראה, מי שמסתכל במה שלומד מרבו וראה אותו באוטה החכמה, יכול להתוסף יותר באוטה הרווח. בא ראה, שהרי יוסף בכל מה שעשה היה רואה ברווח של החכמה את אותו הדרמות של אביו. היה מתבונן, ומשום כך היה דבר מסתיע לו, ונוספה לו רוח אחרת באור יותר עליון.

בשעה שאמר לו אותו הרושע והגה גפן לפניו, הוזעע יוסף, שלא היה יודע על מה יבא הדבר. בין שאמר ובגפן שלשה שרגים, מיד התעוררה רוחו ונוסף באור, והסתכל בדמות אביו, ואזו האירה רוחו וידע את דבר.

מה כתוב? ובגפן שלשה שרגים. אמר יוסף, הנה ודאי בשורה של שמחה בשלמות היא. מה

מחוללה תמשח לנבייה מחייב, ועל דא היה לאלישע לירטא ליה.

פי שנים ברוחך, מאי פי שנים ברוחך אליו, וכי סלקא דעתך, ועל חד תרין שאיל, ומה דלא היה ברשותה, היה שאל מיניה. אלא, איהו לא שאיל רוח על חד תרין, אלא (ח'ו) הבי שאל מיניה, בההוא רוחא דהוה ליה, דיעבד (ד'א לג' חד) תרין נמושין בעלמא, בההוא רוחא.

מה כתיב ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתך לך מאתך ייה לך וכן ואם אין לא יהי. מאי טעמא אם תראה אותו? אלא חci אמר לייה, אם תיכول למיקם על עקרה דרוחא דשבקנא לך, בשעתה דאתניטיבנא דרוחא בשתעתה דיסטפל ביה, כד חמץ ליה לאליהו, יהוי דביקותא ביה, בדקא יאות. (ד' גצב ע'א):

הא חזי, האי מאן דאסטכל במה דאוליף מרביבה, וחמי ליה בההוא חכמתא, יכול לאתספָא בההוא רוחא יתר. פא חזי, דהא יוסף בכל מה דאייה עביד, הווי חמי ברוחא דחכמתא לההוא דיוקנא דאובי, היה דחכמתא ליה רוחא אחרא, בנהיירו עלאה יתר.

בשעתה דאמר ליה בהוא רשע, והגה גפן לפניו, איזדען יוסף. דלא היה ידע על מה תיתי מלאה, בין דאמר ובגפן שלשה שרגים, מיד אתער רוחיה, ואתספָא בנהיירו, ואסטכל בדיוקנא דאובי, קדין אתנair רוחיה, וידע מלאה.

מה כתיב, ובגפן שלשה שרגים. אמר יוסף,